

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 488/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie II Wydział Karny z dnia 6 grudnia 2022 roku wydany w sprawie o sygn. akt II K 587/21

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEZ ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	- naruszenia przepisów prawa procesowego , a w szczególności art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 193 kpk w zw. z art. 410 kpk przejawiającą się w tym, iż Sąd I Instancji dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego przekroczył granicę swobodnej oceny dowodów, dokonując jednocześnie jednostronnej oceny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

dowodów bez
uwzględnienia
całości kształtu zebranego
materiału dowodowego,
wbrew zasadom logiki
oraz wskazań wiedzy i
doświadczenia życiowego,
a polegających na
przyjęciu że wyjaśnienia
oskarżonego
korespondują z
pozostałym materiałem
dowodowym, w sytuacji
gdy poziom ich ogólności
nie pozwalał na
przyporządkowanie
każdego rodzajowo
podobnego przestępstwa
do takiego, jakie miało
miejsce w zbieżnym
czasie i miejscu oraz
uznanie za wiarygodne
zeznań pokrzywdzonych
w zakresie wartości
poszczególnych
katalizatorów, bez
uwzględnienia poziomu
ich zużycia i bez
wyceny biegłego z zakresu
wartości używanych części
samochodowych;

**- błędu w ustaleniach
faktycznych** przyjętych
za podstawę orzeczenia,
który miał wpływ na
jego treść, a mianowicie
przez błędne ustalenie,
iż oskarżony dopuścił
się wszystkich czynów
objętych aktem oskarżenia
i to na szkodę podanej
w punkcie 8 wyroku
wartości szkód, podczas
gdy realia dowodowe
niniejszej sprawy nie dają
wystarczających podstaw
faktycznych do przyjęcia
takiego sprawstwa;

	<p>- z ostrożności procesowej - zarzut rażącej niewspółmierności w sensie surowości wymierzonej sprawcy kary, bez uwzględnienia okoliczności przedmiotowych i podmiotowych po stronie M. C., w tym jego skruchy i fakt, iż sam siebie obciążył czynami nieznanymi wcześniej organom ścigania;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna tylko w takim stopniu, iż na skutek jej wniesienia zaistniały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku, poprzez obniżenie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności do wysokości 1 roku i 6 miesięcy, bez podstaw do zmiany kary grzywny orzeczonej obok tej kary w oparciu o art. 33 § 2 kk.</p> <p>W pozostałym zakresie apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>Podkreślić należy, iż nie budzi wątpliwości, że Sąd I instancji szczegółowo odniósł się do wszystkich okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przeprowadzonego postępowania</p>		

dowodowego. Przy wydaniu zaskarżonego wyroku miał także na względzie wszystkie zebrane w sprawie dowody, które wnikliwie i starannie rozważył, a w sporządzonym uzasadnieniu wyroku przedstawił w sposób przekonujący,

argumenty na poparcie swego stanowiska.

Argumentacja

zaprezentowana przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku nie narusza w żaden sposób zasady swobodnej oceny dowodów. W ocenie Sądu Okręgowego rozumowanie przytoczone przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku spełnia te wymogi z uwagi na fakt, iż ocena wartości zebranych dowodów została dokonana przez Sąd I instancji wszechstronnie, we wzajemnym kontekście, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym i jako taka w pełni korzysta z ochrony art. 7 kpk. Z tych wszystkich względów należy wskazać, że w istocie zbędne jest powtarzanie oceny materiału dowodowego zaprezentowanego przez Sąd I instancji, którą Sąd odwoławczy w pełni podziela.

Dość stwierdzić, że błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z

niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności), a zdaniem Sądu Okręgowego Sąd meriti dopuścił się błędu jedynie w zakresie ustaleń stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu ostatecznie czynu - jednego przestępstwa ciągłego.

Słusznie Sąd Rejonowy przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody i w oparciu o wskazane w art. 7 kpk kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł jedyny logiczny wniosek, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk (żadna ze stron procesu nie kwestionowała także samego faktu działania sprawcy, który dopuściłby się czynu opisanego w punkcie 1 zaskarżonego wyroku - jako ewentualnie podjętego ze z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, natomiast - w ocenie obrońcy - to nie M. C. się ich dopuścił). Nie jest także tak, iż w sprawie wystąpiły jakiegokolwiek niedające się usunąć wątpliwości, które należałoby rozpatrzeć na korzyść oskarżonego, bo zgromadzone dowody, ocenione przez pryzmat dyrektyw wymienionych

w art. 7 kpk pozwalały na jednoznaczne ustalenia jego sprawstwa. obrońca uwypukla fakt, iż wyjaśnienia jego klienta były zbyt pobieżne i ogólnikowe, by na ich podstawie budować stan faktyczny. Tymczasem apelant nie zauważa, iż to nie same wyjaśnienia M. C., lecz dopiero jego depozycje w połączeniu z innymi dowodami, pozwalały na takie ustalenia. Wbrew także stanowisku apelanta wyjaśnienia oskarżonego każdorazowo tj. w zakresie każdego z czynów były dostatecznie merytoryczne i obszerne, by ustalić o jakiej konkretnej kradzieży wyjaśniał oskarżony. Nie jest bowiem tak, iż M. C. przyznał się tylko do tego, że gdzieś, kiedyś, np. w mieście X, także ukradł katalizator. Oskarżony bowiem każdorazowo dostatecznie szczegółowo opisywał okoliczności swojej „bytności”. I tak: opisywał samochody np. ich markę, niekiedy kolor, niemal zawsze miejsce zaparkowania i dokładny, bądź przybliżony czas swojego działania. Wreszcie, czego obrona nie chce zauważyć, a co jest dodatkowym, choć nie głównym argumentem, jest niemal wykluczone, by akurat tego samego dnia (a najczęściej w nocy), w tym samym miejscu i czasie, różni sprawcy postanowili

ukraść ten sam katalizator wymontowując go spod zaparkowanego pojazdu. M. C. opisał wiele miejsc, ze wskazaniem przybliżonego lub pewnego okresu i każdorazowo na tyle dokładnie opisał ów pojazd, że dokonane ostatecznego odkodowania oraz przyporządkowania konkretnego pojazdu i konkretnego pokrzywdzonego do zachowania oskarżonego okazało się możliwe. Najczęściej także tego samego dnia (nocy,) oskarżony wespół z kolegą okradali kilka samochodów, najczęściej stojących na tym samym osiedlu, czy w tym samym mieście. Słowa oskarżonego o kradzieży konkretnego katalizatora każdorazowo znajdowały potwierdzenie z zeznaniach pokrzywdzonych osób, bardzo często także w materiałach z czynności wyjaśniających, które pierwotnie nie doprowadziły do ujawnienia sprawców kradzieży, a dopiero z wyjaśnieniami M. C., tworzyły zrozumiałą i pełny obraz czynu. Sąd odwoławczy zauważył także, iż apelacja nie analizuje z osobna każdego z poszczególnych zachowań oskarżonego podjętego w ramach przypisanego czynu ciągłego, w odniesieniu

do zeznań konkretnego pokrzywdzonego oraz innych materiałów dotyczących konkretnego katalizatora, tym samym brak jest uzasadnienia, by taką szczegółową analizę przeprowadzać w pisemnych motywach wyroku sądu II instancji (ponadto, jak już wcześniej wskazano, dostatecznie szczegółowej analizy podjął się sąd meriti).

Nie przekonuje także zarzut obrońcy, jakoby w sprawie tylko opinia biegłego ds. wyceny ruchomości (a nawet konkretnie wymienionej ruchomości czyli zużytego katalizatora) mogła uzasadniać określenie wartości kradzieży. Pokrzywdzeni zeznawali na ta okoliczność dostatecznie szczegółowo, odnosząc podane kwoty do funduszy, jakie musieli ponieść by uzupełnić braki swoich pojazdów. Podane kwoty, co wynika z życiowego i zawodowego doświadczenia, zawierają w sobie wymagany element zużycia, nie są także nadmierne i odstające od danych znanych powszechnie. Nie przekonuje argument o „wypaleniu„ w nich metali szlachetnych, albowiem ma on decydujące znaczenie jedynie dla sprawcy kradzieży, który z ilością takiego metalu łączy swój „zarobek” w punkcie skupu złomu.

Jakby na marginesie należy także podnieść, iż obrońca - podmiot fachowy nie sygnalizował nawet konieczności powołania opinii biegłego dla potrzeb wyceny ruchomości w toku postępowania pierwszoinstancyjnego; takiego wniosku nie zawarto także w apelacji.

Na skutek wniesionej apelacji obniżono wymiar jednej z kar orzeczonych wobec M. C. tj. kary pozbawienia wolności uznając, że okolicznościom związane de facto z samo denuncjacją oskarżonego nie nadano odpowiednio dużego znaczenia.

Rację ma bowiem obrońca gdy podnosi, iż niemal wszystkie kradzieże przypisane w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, udało się jednoznacznie osądzić, w znaczeniu ustalić sprawcę i pociągnąć go do odpowiedzialności karnej, tylko na skutek przyznania się M. C. i złożenia przezeń obszernych wyjaśnień oraz jego współpracy z organami ścigania (oskarżony w trakcie oględzin okazywał konkretne miejsca kradzieży, dostatecznie merytorycznie opisywał szereg szczegółów zdarzeń, ujawniał nieznane w toku aktualnie prowadzonego dochodzenia inne

przestępcze zachowania etc.). To właśnie skrucza oskarżonego, być może połączona ze strachem związanym z możliwymi środkami zapobiegawczymi, spowodowała, że ujawniono okoliczności wielu innych, wcześniej umorzonych czy niezgłoszonych kradzieży, a przede wszystkim ustalono ich sprawców (oskarżony wskazywał tu m. inn na swoją osobę). Fakt ten ma dla przedmiotowej sprawy ogromne znaczenie i należało go potraktować jako wyjątkowo korzystną przy określeniu represji karnej okoliczność. Właśnie z tego powodu, nawet przy uwzględnieniu ilości poszczególnych zachowań składających się na przypisany czyn ciągły (jeden), sąd odwoławczy zdecydował się na dokonane obniżenie wymiary kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. C.. Zdecydowana większość szkód wyrządzonych poszczególnym pokrzywdzonym (w istocie poza jedną dot. G. S.) nie są znaczne, a dodatkowo wobec oskarżonego nałożono obowiązek ich naprawy. Tym samym wypadkowa wszystkich poczynionych w/w spostrzeżeń, w tym stopnia winy oskarżonego uzasadnia twierdzenie, iż wymiar ostatecznie kary 1 roku i 6 miesięcy

<p>pozbawienia wolności oraz grzywna w rozmiarze 250 stawek dziennych po 20 zł. każda będą już wystarczające dla osiągnięcia zamierzonych celów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, względnie o wymierzenie kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- kompletny i prawidłowo oceniony materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia, bez potrzeby uchylenia postępowania i przeprowadzenia przewodu od początku, - brak podstaw do zmian wyroku w zakresie winy i sprawstwa, a jedynie w zakresie zastosowanej represji karnej i tylko co do wymiaru orzeczonej kary pozbawienia wolności;</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
- sprawstwo, wina;	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
- omówiono powyżej w pkt 3.1.;	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
- rozstrzygnięcie o reakcji karnej co do wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności;	
Zwiążle o powodach zmiany	
- wskazano w rubryce 3.1.;	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
punkt 3 wyroku	O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 634 kpk, który nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów o kosztach za postępowanie przed sądem pierwszej instancji (art. 627

kpk) oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina, kara		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------